

พระราชบัญญัติ

ภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในราชอาณาจักร

พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเก็บภาษี
ไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราชอาณาเขต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ
มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเวลา
หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราช-
อาณาเขต พุทธศักราช ๒๔๗๔

(๒) พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราช-
อาณาเขตแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(๓) พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราช-
อาณาเขต (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๕

(๔) พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราช-
อาณาเขต (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า บุคคล
ผู้ประกอบการทำไม้ขีดไฟเพื่อการค้า

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใช้ในการทำและเก็บไม้ขีดไฟเพื่อการค้า และรวมถึงบริเวณสถานที่นั้นด้วย

“แสดมป้ไม้ขีดไฟ” หมายความว่า แสดมป้รัฐบาลที่ทำขึ้นเพื่อใช้ในการกิจการดั่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งกำหนดชนิดและลักษณะโดยกฎกระทรวง

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิตซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

มาตรา ๕ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบอุตสาหกรรมทำไม้ขีดไฟเพื่อการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

ให้เก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฉบับละหนึ่งพันบาท และใบอนุญาตนั้นให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่อนุญาต

มาตรา ๖ ผู้ใดจะประกอบอุตสาหกรรมทำไม้ขีดไฟเพื่อการค้า ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่ออธิบดีพร้อมทั้งแผนผังโรงอุตสาหกรรม ที่ติดตั้งเครื่องจักรที่เก็บวัตถุดิบสำหรับการทำไม้ขีดไฟ ที่เก็บไม้ขีดไฟ และรายการอื่นตามที่อธิบดีเห็นสมควรกำหนด

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมการเก็บภาษีไม้ขีดไฟ อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับอนุญาตแก้ไข เพิ่มเติมแผนผังและรายการที่ผู้ขอรับอนุญาตได้ยื่นไว้นั้นได้

ให้อธิบดีสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันยื่นคำขอ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้เลื่อนไปได้ตามสมควร แต่ต้องแจ้งเหตุจำเป็นและระยะเวลาการเลื่อนให้ผู้ขอรับอนุญาตทราบภายในกำหนดนั้น

มาตรา ๗ เมื่อได้รับอนุญาตตามมาตรา ๖ แล้ว ก่อนเปิดดำเนินการทำไม้ขีดไฟ ผู้ได้รับอนุญาตต้องแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบเพื่อตรวจโรงอุตสาหกรรมเสียก่อน ถ้าอธิบดีเห็นว่าโรงอุตสาหกรรมนั้นถูกต้องตามแผนผังและรายการที่ได้อนุญาตไว้ ให้อธิบดีออกใบอนุญาตให้ดำเนินการได้ ถ้าปรากฏว่าโรงอุตสาหกรรมนั้นยังไม่ถูกต้องตามที่กล่าวมาแล้ว ให้อธิบดีสั่งเป็นหนังสือให้แก้ไขให้เรียบร้อยเสียก่อน

มาตรา ๘ เมื่อได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงแก้ไขโรงอุตสาหกรรมให้ผิดไปจากแผนผังและรายการที่ได้อนุญาตไว้ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากอธิบดี

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

ถ้าปรากฏว่าโรงอุตสาหกรรมใดบกพร่องไปจากแผนผังและรายการที่ได้อนุญาตไว้ หรือถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยมิได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามความในวรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซ่อมแซมหรือแก้ไขเสียให้ถูกต้องและห้ามมิให้มีการประกอบอุตสาหกรรมจนกว่าจะได้แก้ไขและปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งนั้นแล้ว เว้นแต่จะได้รับหนังสือจากอธิบดีผ่อนผันให้ดำเนินการได้ชั่วคราวตามระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องเสียภาษีไม้ขีดไฟสำหรับไม้ขีดไฟที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรม โดยวิธีปิดแสตมป์ไม้ขีดไฟ ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าบรรจุกลักหรือแพ่ง ที่มีจำนวนเฉลี่ยกลักหรือแพ่งหนึ่งไม่เกิน ๒๐ อัน ร้อยกลักหรือแพ่ง ๑.๕๑ บาท

(๒) ถ้าบรรจุกลักหรือแพ่ง ที่มีจำนวนเฉลี่ยกลักหรือแพ่งหนึ่งเกิน ๒๐ อัน แต่ไม่เกิน ๔๕ อัน ร้อยกลักหรือแพ่ง ๒.๖๘ บาท

(๓) ถ้าบรรจุกลักที่มีจำนวนเฉลี่ยกลักหนึ่งเกิน ๔๕ อัน แต่ไม่เกิน ๖๐ อัน ร้อยกลัก ๓.๕๒ บาท

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

(๔) ถ้าวรรจุกลักที่มีจำนวนเฉลี่ยกลักหนึ่งเกิน ๖๐ อัน แต่ไม่เกิน ๘๐ อัน ร้อยกลัก ๕.๑๕ บาท

(๕) ถ้าวรรจุกลักที่มีจำนวนเฉลี่ยกลักหนึ่งเกิน ๘๐ อัน แต่ไม่เกิน ๒๕๐ อัน ร้อยกลัก ๑๒.๐๐ บาท

(๖) ถ้าวรรจุกลักที่มีจำนวนเฉลี่ยกลักหนึ่งเกิน ๒๕๐ อัน แต่ไม่เกิน ๔๓๐ อัน ร้อยกลัก ๑๖.๕๕ บาท

(๗) ถ้าวรรจุกลักที่มีจำนวนเฉลี่ยกลักหนึ่งเกิน ๔๓๐ อัน ร้อยกลัก ๑๖.๕๕ บาท กับให้เสียภาษีเพิ่มขึ้น ดังนี้

สำหรับจำนวนไม้ขีดไฟที่เกิน ๔๓๐ อัน ในกลักหนึ่ง ให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นทุก ๆ ๑๐๐ อันหรือเศษของ ๑๐๐ อัน ร้อยกลัก ๓.๕๐ บาท

มาตรา ๑๐ ถ้าปรากฏแก่เจ้าพนักงานว่า ไม้ขีดไฟที่บรรจุกลักหรือแพ่งแล้วแต่ยังมิได้เสียภาษี ซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ประกอบอุตสาหกรรมขาดจำนวนไปจากบัญชีของเจ้าพนักงาน ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องเสียภาษีไม้ขีดไฟสำหรับจำนวนไม้ขีดไฟที่ขาดไปนั้น

มาตรา ๑๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมจะได้รับยกเว้นหรือรับคืนภาษีไม้ขีดไฟเมื่อ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

(๑) ใต้สิ่งไม้ขีดไฟออกไปนอกราชอาณาจักร และได้ปฏิบัติตามวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ไม้ขีดไฟที่ได้เสียหายไม้ขีดไฟไว้แล้ว แต่ยังมีได้ขนออกจากโรงอุตสาหกรรมได้เสียหายไปโดยเหตุสุดวิสัย หรือ

(๓) ไม้ขีดไฟที่ได้ขนออกจากโรงอุตสาหกรรมแล้วเสียหายไปโดยเหตุสุดวิสัย ถ้านำไม้ขีดไฟที่เสียหายนั้นมาแสดงต่อเจ้าพนักงาน และได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ทำลายต่อหน้าเจ้าพนักงานแล้ว

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีไม้ขีดไฟ อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดระเบียบการปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การทำเครื่องหมายหรือระบุข้อความอย่างหนึ่งอย่างใดที่ถกถัก แผลงหรือหีบห่อไม้ขีดไฟ

(๒) การขนและการเก็บไม้ขีดไฟ

(๓) วิธีเก็บ ยกเว้น หรือกั้นภาษีไม้ขีดไฟ

(๔) การทำบัญชีเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายไม้ขีดไฟ

มาตรา ๑๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบเวลาทำการตามปกติของโรงอุตสาหกรรม ห้าม

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

มิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงเวลาทำการ เว้นแต่จะได้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

ถ้าโรงอุตสาหกรรมต้องหยุดงานเพราะเหตุสุดวิสัย ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมแจ้งให้อธิบดีทราบทันที

มาตรา ๑๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำหรือยอมให้นำไม้ขีดไฟออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่จะได้ปิดแสตมป์ไม้ขีดไฟตามอัตราและขีดฆ่าแสตมป์ไม้ขีดไฟนั้นแล้ว

วิธีการปิดและขีดฆ่าแสตมป์ไม้ขีดไฟให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๕ ไม้ขีดไฟที่ปิดแสตมป์ไม้ขีดไฟที่ห่อ ถ้าจะขายเป็นกลั๊กหรือแผงเมื่อเปิดห่อออกขายผู้ขายต้องฉีกแสตมป์ไม้ขีดไฟให้ขาดออกจากกันแต่คงให้ติดอยู่ที่ห่อนั้น ไม้ขีดไฟที่เหลือจะต้องคงอยู่ในห่อ ห้ามมิให้นำไม้ขีดไฟออกจากห่อบรรจุภาชนะอื่นเพื่อขาย

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งไม้ขีดไฟที่มีได้ปิดแสตมป์ไม้ขีดไฟ ปิดแสตมป์ไม้ขีดไฟไม่ครบถ้วน หรือ ไม้ขีดไฟที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรโดยได้รับยกเว้นหรือรับกันภาษีไม้ขีดไฟแล้ว

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้ขีดไฟ ที่มีได้อยู่ในหอ กลักหรือแผง ที่มีได้ปิดแสดมภ์ไม้ขีดไฟ หรือ ปิดแสดมภ์ไม้ขีดไฟไม่ครบถ้วน เกินสัพันห้าร้อยอัน

มาตรา ๑๔ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าไปในโรงอุตสาหกรรมในเวลาทำการเพื่อตรวจโรงอุตสาหกรรม หรือเพื่อตรวจสอบบัญชีและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่าย ไม้ขีดไฟ

ให้มีเจ้าพนักงานอยู่ประจำโรงอุตสาหกรรมเพื่อตรวจสอบ การปฏิบัติของผู้ประกอบอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามพระราช- บัญญัตินี้

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงาน ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๑๕ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าตรวจและค้นสถานที่ใด ๆ ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้มีการกระทำความผิดต่อ พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้น ถึงพระอาทิตย์ตก

ในการปฏิบัติการตามความในวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงาน แสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานในเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘ หรือประกอบอุตสาหกรรมในระหว่าง ถูกสั่งพักใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของอธิบดีที่ออกตาม มาตรา ๑๒ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือไม่ให้ความสะดวก แก่เจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือนและปรับเป็นเงินสิบเท่าของภาษีไม้ขีดไฟที่จะ ต้องเสียสำหรับไม้ขีดไฟนั้น แต่ต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ต้อง ระวางโทษปรับเป็นเงินสิบเท่าของภาษีไม้ขีดไฟที่จะต้องเสีย สำหรับไม้ขีดไฟนั้น แต่ต้องไม่ต่ำกว่าสองร้อยบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแสดมป์ไม้ขีดไฟ ปลอมหรือแสดมป์ไม้ขีดไฟที่ใช้แล้วเพื่อขายหรือนำออกใช้ โดยรู้ว่าเป็นแสดมป์ไม้ขีดไฟปลอมหรือแสดมป์ไม้ขีดไฟที่ ใช้แล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๒๖ ไม่ขีดไฟที่ได้ผลิตขาย หรือมีไว้ในครอบครอง อันเป็นการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้รับเป็นของกรมสรรพสามิต

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ นอกจากจะได้รับโทษตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะสั่งพักใบอนุญาต มีกำหนดครั้งละไม่เกินหกเดือนก็ได้ หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ในกรณีที่มีการพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมขายไม่ขีดไฟที่ผลิตขึ้นแล้วได้ภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง-
จากอัตราภาษีไม้ขีดไฟตามพระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำใน
พระราชอาณาเขต พุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๔๗๕ ทำให้อยู่ในขณะนี้ไม่เหมาะสมกับค่าของเงิน
ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเสียใหม่ ประกอบกับเวลานี้ได้เรียกเก็บเงิน
ช่วยการศึกษาและสาธารณสุข (เงิน ก.ศ.ส.) ร่วมกับค่าภาษีไม้ขีดไฟ
อยู่แล้ว ควรปรับปรุงอัตราภาษี โดยรวมเงินช่วยการศึกษาและ
สาธารณสุข (เงิน ก.ศ.ส.) เข้าเป็นค่าภาษีเสีย ตลอดจนวางวิธีการ
ควบคุมให้รัดกุม โดยวิธีปิดแสตมป์ไม้ขีดไฟที่กลัก แฝง หรือห่อ
ไม้ขีดไฟ และบทบัญญัติบางมาตรายังไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และ
ทางปฏิบัติ จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเก็บภาษีไม้ขีดไฟ
ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น